

GEEN TOEVAL

Maria Kraakman (42) speelt de hoofdrol in *In Blue*. De film gaat over een stewardess die heel toevallig een jongen in Roemenië ontmoet waarmee ze een bijzondere band opbouwt. Door die toevallige ontmoeting gebeurt er iets in haar leven waardoor ze hem moet blijven opzoeken. Speelt toeval ook een rol in haar leven? "Ik geloof niet in het lot, maar in willekeur en toeval. Desondanks ben ik van mening dat het universum ons een beetje in de gaten houdt, waardoor je met elkaar verbonden bent zonder dat je het zelf snapt. Dat je bijvoorbeeld iemand ziet waar je net veel aan dacht." Dit jaar is ze ook op toneel te zien in *Het Jaar van de Kreeft* met Gijs Scholten van Aschat en in *De Kleine Zielen* geregisseerd door Ivo ten Hove. Met zoveel talent is zo'n carrière geen toeval.

Wat is je huidige gemoedstoestand? "Ik kom net terug uit IJsland dus ik voel me heel opgeruimd en ontspannen. Ik wist niet dat ik me zo relaxed kon voelen. Het is

heel druk geweest met opnames en voorstellingen, een stressy seizoen. In IJsland is het zo stil! Stille had ik even nodig. Ik wist niet dat ik dat zo fijn vond. We kwamen elke dag in meer rust. Je weet wel: dat je in de aarde boort en telkens op een andere laag stuit. Dat had ik ook met rust. Ik denk dat ik nog nooit zo rustig ben geweest als nu."

Welk talent zou je willen hebben? "Ik zou wel willen dat ik elk instrument kon spelen dat ik oppakte. Ik kan blokfluit, haha. En ik kan een beetje drummen." **Wat is jouw definitie van geluk?** "Gezond zijn. Maar ook accepteren dat het leven is zoals het is. Gezond zijn is misschien niet de juiste omschrijving, want ik ken veel zieke mensen die heel gelukkig zijn. Acceptatie. Ik probeer dat ook, ik ben er bewust mee bezig." **Wanneer was je op je gelukkigst?** "De vakantie in IJsland kwam heel dichtbij. De afgelopen twee jaar ben ik eigenlijk heel gelukkig. Dat komt door de liefde." **Wat zijn je dagdromen?** "Ik vind het fijn om over kleding na

te denken. Ik hou van kleding en vind het lekker om in m'n gedachten door mijn garderobe te gaan. Ik woon deels in mijn eigen huis in Rotterdam en deels bij mijn vriend in Amsterdam. Mijn kleren gaan dus heen en weer tussen de steden. Ik maak graag setjes in mijn gedachten. Een lekker tijdverdrijf." **Als wie of wat zou je willen terugkomen in een volgend leven?** "Als walvis. Dat lijkt me lekker rustig. Ik ben mijn hele leven al een soort fan van walvissen. Dus toen ik tijdens mijn vakantie er een zag zwemmen, was het alsof ik een ster ontmoette. Heel groot zijn, maar toch ook weer licht in de oneindige oceaan." **Wie leerde je de belangrijkste les?** "Ik heb veel bewondering voor mijn moeder, hoe zij in het leven staat. Ze heeft MS. Ik vind dat ze er op een hele sterke manier mee omgaat. Dat heeft me veel geleerd. Ze aanvaart het, met humor. Ik denk dat ze ook wel veel verdriet heeft gehad en woede, maar ze heeft altijd vanaf het moment dat ze het kreeg gezegd dat wij het belangrijkste zijn. Ze zei: 'Ik wil niet dat jullie eronder lijden dat ik het heb.' Ze dwingt respect af bij de zorg, ze kijkt mensen aan en maakt contact, ze laat zien dat ze meer is dan een nummer. De diagnose is dertig jaar geleden gesteld, maar ze heeft het natuurlijk al langer. Ze

'Ze zeggen dat het in mijn branche lastiger is voor vrouwen, maar daar heb ik nog niet zoveel van gemerkt'

heeft zich eigenlijk daarmee vereenzelvigd, zo van: dat is mijn identiteit en dat ga ik zo goed mogelijk doen. Dat vind ik heel sterk. Echt een levensles.” **Ben jij een feminist?** “Zeker. Ik zie geen verschil tussen man en vrouw. Dat is slechts een categorie. Je kunt de wereld ook indelen in rokers en niet-rokers, mensen die een oma hebben en die geen oma hebben. Het is natuurlijk het eerste onderscheid dat wordt gemaakt in het leven, maar ik probeer actief anders te kijken. Ze zeggen dat het in mijn branche lastiger is voor vrouwen, maar daar heb ik nog niet zoveel van gemerkt. Wel toen ik jonger was, tijdens castings. Ik word meestal niet gecast als de prinses of romantische hoofdrol, dus ik zat al gauw in een soort van filmhuishoek van moeilijke vrouwen. Dan werd me altijd gevraagd: ‘Waarom speel je altijd van die moeilijke vrouwen?’ Dat vind ik irritant. Dat is dat hokjesdenken. Iemand als Chantal Janzen of Tjitske Reidinga kan net zo goed in een *art house* film spelen.” **Wie bewonder je?** “Virginia Woolf, dat vind ik zo’n mooie schrijfster. Die is op een niveau van intelligentie dat het bijna buitenaards is. Ik heb maar twee boeken van haar gelezen, ik moet er echt voor gaan zitten om haar te begrijpen. De dingen die zij doet, dingen proberen te benoemen die niet te benoemen zijn, vind ik heel knap.” **Welke eigenschap vind je minder aan jezelf?** “Ik ben heel ongeduldig. Mijn vriend zegt dat ik dingen goed kan aanvaarden. Maar ik kan ook driftig worden. Als iets niet meteen lukt, bereik ik meteen mijn kookpunt.” **En in anderen?** “Narcisme. Punt.” **Wat is je favoriete reis?** “Ik zou nog wel een keer naar Iran of Georgië willen. Ik reis zelf niet veel, maar wel voor m’n werk. Met Toneelgroep Amsterdam ben ik net in Moskou geweest, dat was fantastisch. Ik kom op plekken die ik zelf niet zou uitkiezen, maar die onverwacht heel mooi blijken te zijn. En met de opnames van *In Blue* zijn we in Roemenië geweest. Ik vind reizen heel avontuurlijk, het is anders dan vakantie.” **Wat is je grootste angst?** “Verlaten worden, ziek worden en doodgaan. Gewoon alle nare dingen die kunnen gebeuren.” **Wat is je grootste prestatie?** “Die moet nog komen.” **Wanneer had je voor de laatste keer de slappe lach?** “Vanmorgen nog. Ik kan het eigenlijk niet zeggen. Ik had een interview met een blad, niet OPZIJ natuurlijk, en ik ging met m’n vriend bedenken hoe ik zo slecht mogelijk een interview zou geven. Daar hadden we heel erg de slappe lach over. En toen moest ik dat interview nog doen, dus ik moest even enorm schakelen.” **Wat is de beste plek om te wonen?** “Ik woon in Rotterdam. Dat is wel de beste plek. Je kunt overall heel ver kijken. Rotterdam is leuk omdat het een vibe heeft, en dat heeft het al twintig jaar, dat het hier gaat gebeuren. En het gebeurt nooit, maar die vibe is lekker. Rotterdammers zijn op een leuke manier trots op hun stad, niet blasé, maar je blijft het gevoel houden van spanning. Mijn vriend woont in Amsterdam en ik woon ook half bij hem, dus heb de voordelen van twee huizen. In Amsterdam wonen al mijn vrienden, hier is mijn werk en mijn lief. In de buitenwijken is het bruisend, mijn

broer heeft bijvoorbeeld net een heel leuk café geopend in Noord. De stad heeft alle luxe en gezelligheid.” **Wat is je dierbaarste bezit?** “M’n gezondheid.” **Wie zijn je helden?** “Moeilijk. Béla Tarr is één van mijn helden. Ik zag laatst een film van deze Hongaarse regisseur: *The Turin Horse*. Na deze film zei hij dat hij geen films meer hoefde te maken. Het is lastig uit te leggen, ik voelde alsof ik werd gereset, alsof ik een week in een wellness had gezeten. De film was als meditatie, er werd veel herhaald en er gebeurde weinig, maar tegelijkertijd werd er zoveel verteld. Je moet hem zelf maar eens gaan zien. Verder nog Viktor van der Valk, de broer van mijn vriend, hij is een filmtaal aan het ontwikkelen die heel ongewoon is. Ik zou heel graag een keer met hem willen werken. Ik geloof in hem. Ook als hij geen schoonfamilie was.” **Wat waardeer je het meest in vrienden?** “Dat je elkaar kunt loslaten, elkaar anderhalf jaar niet ziet en dat alles dan goed is. Een soort van vertrouwen dat je er bent. Je hoeft niet elke dag contact te hebben.” **Wie of wat ergert je het meest?** “Daar kan ik alleen maar Donald Trump op antwoorden. Dat deze man in z’n eentje de hele wereld verandert, dat is bizar. Ik kan er niet met mijn gedachten bij dat hij president is geworden. Ik erger me hier heel erg aan. Het was een shock voor me dat hij president was geworden. Ik weet het nog heel goed: ik was met mijn vriend in Berlijn, hij keek op zijn telefoon en zei ‘Trump’. We konden even niks meer zeggen. De wereld is voorgoed veranderd. Je kunt net zo goed een peuter van twee neerzetten in the White House.” **Wat is je droom?** “Ik droom dat de klimaatbeweging toch gaat winnen, dat mensen minder vlees gaan eten en dat mensen zich echt gaan inzetten voor de wereld. Ik houd me zelf ook met duurzaamheid bezig. Het kan nooit ver genoeg gaan. Als ik vlees eet is het alleen maar biologisch. Mijn kleding koop ik niet bij grote ketens, ik heb geen auto en ik vlieg liever niet.” **Wat is je motto?** “Blijkbaar. Je hebt het leven niet in de hand. Bij mij is het altijd zo gegaan dat ik achteraf dacht: oh, blijkbaar. De laatste keer dat ik dat meemaakte was toen ik verliefd werd op mijn vriend. Dat was blijkbaar zo. We ontmoetten elkaar bij Angels in America. We zaten op hetzelfde niveau. Ik kan goed met hem *levelen*. Blijkbaar.” ◉

In Blue is vanaf 14 september in de bioscopen te zien.

